

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 143

Iulie 2011

Đurđević c. Croației - 52442/09

Hotărâre din 19.7.2011 [Secția I-a]

Articolul 3

Obligații pozitive

Violență între elevi în mediul școlar: *inadmisibilă*

Articolul 8

Obligații pozitive

Violență între elevi în mediul școlar: *inadmisibilă*

În fapt – În fața Curții, reclamantii (un cuplu și fiul lor) invocau că al treilea reclamant, de origine rom, a fost victima violențelor din partea elevilor care frecventează aceeași școală ca și acesta. După ce a fost lovit la nas în octombrie, poliția l-a interogată, dar acesta a declarat că această rană era rezultatul unui accident. Rapoarte medicale au fost întocmite urmare a altor incidente, în care cel de al treilea reclamant susținea că ar fi fost bătut atât la școală cât și în exteriorul acesteia, în februarie acesta a fost diagnosticat cu o deficiență vizuală severă, cauzată de o contuzie.

Reclamantii au denunțat, de asemenea, un alt incident care a avut loc în iunie 2009; potrivit acestora, al treilea reclamant și mama acestuia (al doilea reclamant) au fost supuși violențelor din partea poliției. A doua reclamantă a depus plângere, însă aceasta a fost respinsă de parchet din lipsă de probe.

În drept – Articolul 3 și 8 (alegația privind violențele la școală): obligația impusă statelor de a garanta persoanelor de sub jurisdicția lor, în special copiii și altele persoane vulnerabile, o protecție efectivă împotriva relelor tratamente, cuprinde

și obligația de a institui și aplica în practică un cadru legal adecvat, care să ofere protecție împotriva actelor de violență comise de altul. Al treilea reclamant, în vârstă de 15 ani la momentul faptelor, aparține în mod clar categoriei de „persoane vulnerabile” care au dreptul la protecție din partea statului. În sprijinul alegațiilor sale, potrivit cărora acesta a fost în mod frecvent maltratat de către alți elevi în școala pe care acesta o frecventa, acesta a prezentat o serie de rapoarte medicale care susțin spusele sale privind loviturile, durerile în burtă și la spate, durerile de cap și deficiența vizuală permanentă. Totuși, în observațiile lor supuse/depuse atât autorităților naționale, cât și în fața Curții, reclamanții și-au formulat capetele de cerere în termeni vagi și generali, fără a descrie datele sau circumstanțele exacte în care s-au produs evenimentele. De altfel, unicul incident pe care aceștia l-au menționat – examinat de direcția școlii și menționat în unul din rapoartele medicale – s-a dovedit a fi un accident. Rapoartele medicale nu menționează nicio leziune sau, în cazul deficienței vizuale permanente, nu indică cauza și nici existența eventuală a unei legături cu un accident particular care ar fi avut loc la școală. Fiind conștientă de gravitatea problemei privind violența în școală, Curtea nu vede cum alegațiile imprecise ale reclamanților ar fi putut fi aplicate obligațiile pozitive ce revin statelor în temeiul articolelor 3 sau 8. Pentru ca o asemenea obligație să poată fi invocată/aplicată, ar fi trebuit ca alegațiile de violență să fie precise și să ofere informații detaliate privind ora, locul și natura actelor denunțate.

Concluzie: inadmisibilă (în mod vădit nefondată).

În ceea ce privește incidentul din iunie 2009, Curtea consideră că nu a avut loc violarea aspectului material al articolului 3 deoarece nu a fost stabilit în afara oricărui dubiu rezonabil că leziunile celui de al doilea și al treilea reclamant au fost cauzate de poliție. Aceasta concludă în schimb asupra violării aspectului procedural al acestui articol din cauza absenței unei anchete efective. Curtea alocă, în consecință, 6 000 EUR în comun, celei de a doua și al treilea reclamant cu titlu de daune morale.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodușă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-

commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.